

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et
Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra
aetate doctissimum diuersis temporibus missae**

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Crotus Rubianus, Ioanni Reuchlin S.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

IO. REUCH. LIBER SECVND.

ego ueterno ue laborem. Sed quia qui istuc cōcedat hinc *φείνικος*
πανάτορος ἐστίν. Volo tamen tibi ex his saltem perspectum esse
 ὡς ἐκ τῆ ἀπόλλωνος τείσεως. Prōinde boni consulas uelim diu
 turnum silētium meum, pari calculo tuum susq; deq; feram. Cer
 to persuasum habeas me *μεγχι* θεοῦ totum tuum esse, ego interim
 etiam meo more te meum prædicabo. Quod ut tam uere quàm
 lubens faciam, literis tuis uelim admittas, quas harum tabellario
 ad me dabis. Scire autem peruelim, quid in negotio tibi ἀπὸ τῶν
κναυλευκῶν κίσεων exhibito tandum finitum sit, an in portum sa
 lutis & quietis secundo uento deueneris, & literariæ Reip. tandē
 restitutus sis nec ne. καὶ ἵπ' ἑσὺ μοι οὐκ ὀλίγην μέλει. q̄ te animi
 tranquillitate fœlicem maxime cupiam. Bene ualeas unicū Sue
 uix nostræ decus, & me mutuiter ut assoles ama, & literis oblecta.
 Rauenspurgi cursim. VIII. Kal. Iul. Anno M. D. IXX.

Crotus Rubianus, Ioanni Reuchlin S.

IN LEGIBVS Solonis Aristoteles esse refert, si ob discordiā
 dissensionemq; seditio atq; discessio oriretur, ut populus Athe
 niensis in duas partes scinderetur, & ob eam causam irritatis
 animis utriq; arma caperētur pugnareturq; tum qui eo tempo
 re in eoq; casu ciuilibus discordiæ, non alterutri parti sese adiūgeret,
 sed solitarius separatufq; à comuni malo ciuitatis secesserit, is do
 mo patria fortunifq; omnibus mularetur. Decessere iam Theolo
 gistæ à Theologis eo animo, ut ciuili tumultu è re publica Christi
 ana te eiicerent optimatem Theologum, propugnatoremq; ueri
 tatis acerrimum. Ego ne fortunis meis omnibus, quia non minus
 est molestum caluis q̄ comatis pilos euelli, exuerer, iam pridem te
 nesciente socium me tuarum partium addidi, quanquam longe
 terribiliora per Vulcani Neptunifq; minas, minantur sanguifugæ
 Theosophistæ, quæstores aliorum delictorum, suorum celatores,
 q̄ si possessiones nostras per decreta suarum propositionum, cor
 nutorumq; syllogismorum eriperēt, quia sanctius honestiusq; du
 co in re honesta cum honestis periclitari, q̄ per improbitatem ad
 uictoriam adspirare cum fraudulentis, quorum mendacia uelint
 nolint, tandem aliquando notante uulgo in extrema parte nigre

scunt. Sed uellem dum immortales hoc tibi concessissent, ut uiros
 bonos agnouisses, improbos uero neq; agnouisses, neq; agnitus fu-
 isses ab ipsis. Sicuti à sole precari solebat Apollonius ille Tyanicus
 Profecto non imegissent te in tempestatem adeo turbulentam,
 nugatores Sophistæ, generatio praua, pecus exarmatum. Sed for-
 tassis per singularem prouidentiam superum cœpta lis est, defidi-
 am ignauiamq; illi odio habent, sicuti parentes liberos suos per
 industriam laborem uigilias ad gloriam, ita illi quos amât, uariis
 periculis temptaminibusq; quos uirtus maior enitescat, exercent.
 Ni Ciceronem Clodius egisset in exilium, diem reditus pulcherri-
 mum honestissimumq; non habuisset. Prospera in plebem ac ui-
 lia ingenia deueniunt, at calamitates terroresq; excellentes aîos
 quærunt. Magnus semper fuisti & habitus es, postquã Parricidas
 cãdidæ famæ tuæ, iudice uirtute, superabis, te cum ipse certabis cû
 gloria. Vnde fortitudo tua cognosceretur nisi fortuna dederit fa-
 cultatem exhibedæ uirtutis. Erit hoc quasi ad ætatis pramium
 ut partæ tot annis gloriæ monumentum laudis sempiternum ac-
 redat. Nec uereor q; quasi effectis uiribus pugnæ minus sufficiat
 unus ad debilitandos conatus multorum. Videmus senem Entel-
 lum strenuum athletam apud Maronem. Cognoui generosum
 animum tuû alacrem pugnæ ex epistola tua Mutiano missa, quã
 rursus ille uisendâ ad me trans tot arduos montes legauit, ut habe-
 ret testem participem concepti gaudii. Vidi integritatem tuam
 Capnion. Vidi, & interpretando eam ipsam multis Theologistis
 Arnobardistis, Thomistis, Scotistis, Occanistis, Canonistis stoma-
 chum moui, quod eo libentius feci, quo citius ad uomitum cum
 satellite suo Pepericornio perducantur. Scribunt quidem illi acci-
 ti homine in te. Quid tum? caduca, subuentanea, momentanea q;
 scribunt. Tua durabunt donec literis occupabuntur studiosi lecto-
 res. Non hic adulator auribus tuis, a quo uitio ualde alienus sum. Iu-
 dicio peritissimorum, non meû, attingi. At dicit aliquis. Capniõ
 solus ne contra plures? quum ne Hercules quidem contra duos.
 Huic respondeo. Inimici Capnionis exarmati sunt, sonitu, nõ uer-
 bere terrent, ut uespæ euulsis aculeis. Quibus si adimeretur ne sup-
 stitiosas anus atq; delirum uulgius nugis suis eluderent, contraq; re

IO. REVCH. LIBER SECVND.

ste sentientes concitarent, non amplius q̄ leo pulicem, eos formi-
darem. Verum si Diis placet, scribant, commententur, inuehanſ,
propositionibus propositiones suas accumulent, dummodo ſciat
tardæ & languidæ pecudes doctis ſe præbere materiam ridendi.
Tu quoq; ſi uolueris, tibi non deerunt in reſpondendo auxiliato-
res. Habes doctiſſimum uirum Mutianum. Habes totum Mutia-
ni ordinem. Sunt in eo philoſophi, poëta, oratores, Theologi, oēs
tibi dediti, omēs pro te certare parati. Eobanum Heſſum cæleſte
ingenium beat, ſcribit carmen ſumma foelicitate. Vidifti credo
eius ludicrum Bucolicum, in quo oſtendit ille quid poſſit ſi uelit.
In Hutteno meo exultat ardor & ſubtilitas, uno impetu conficiet
aridum Ortuinum. Non attinet plura promittere. Manda & iu-
be, quando uoles præſto erimus. Ipſe in hoc collegio non habeo,
arma Mineruæ, copiarum tamen tribunum me profiteor. Stant
in corpore adhuc uires integræ ad algoris aſtus, inedia patientiã.
Exercuit me fortuna ubi opus erit, mōtes ualleſq; tuo nomine ſu-
perabo. Ne ſe in hoc iactet ſolus Pepericornus tuus impius tranſ-
fuga, ore uultu totius deniq; corporis habitu foediſſimus, ut recte
impuram animam dignum hoſpitiū inhabitare dixeris. Altero
ab hinc anno multa de te cum eo locutus ſum, ut quod obſcœno
corpore lateret, loquentis ſermo mihi indicaret. Non recipit epi-
ſtola, alioqui ſcriberem. Dedit literas Arnobardiſtæ, quibus ille ti-
bi lapides e uia tollere præcipit. Alteras tuas quaſtu ad eundem
Arnoldum dederas, requirendas docuit Mogütia à Chordigeris
patribus, cum quorum præfecto nudipede in iurgium deſcendi, q̄
effutiret te Iuriſperitum, falcem miſiſſe in meſſem Theologorū.
Quodq; impietati daret, religionē noſtrā abs te ſectā uocatā, q̄rētī
mihi nil p̄ter hāc futiſe obiectionē r̄ndere potuit obliuiioſus Aga-
ſo circūforaneus. Sic ſe hēt, eo demētiæ puenere occæcati Torii,
ut nullibi reſidere exiſtimēt theologiã auguſtiſſimā dñam, q̄ i ſuis
obſoletis cœtibus, quam adeo inhoneſte plærunq; tractant, ut pu-
tes pudicam matronam rapuiſſe in cœnobium meretricum. Eas
literas, poſt domuitionem uariis amicis miſi, uoluiq; per epiſto-
lam tuam mihi fauorem conciliare, ſed impedimento fuere
tanta itineris diſtancia, & nunciorum raritas hac in ſolitudine.

E P I S. I L L V S T. V I R O R V M A D

Nunc primum se nobis obtulit occasio qua tibi hæc extemporaria effundimus, quæ legas uelim sine iudicio, ac egregiam nostrâ de te uoluntatem ne contemnes. Diis tibiq; thure sacrificauero, si me in album tuorum legeris. Hartmannus Iurisperitorum nobilissimus, atq; nobilium Iurisperitissimus, uir clarus, è familia Burggrauiorum de Kirchberg tibi plurimum fauet. Vale & salue VII. Kalend. Februarias.

Vadianus Poëta Laureatus Ioanni Reuchlin S.

VLRICHVS Huttenus, doctiss. Capnion, literis ad me suis Bononiæ datis honorifica tui mentione facta, quid Romæ proximis his mēsis⁹ in illa tua causa actū fuerit, adeo indicat fideliter, ut quāti te faciat, ipsa sua uerba haud obscure testetur. Is Romæ tota propè æstate, ut intelligo, moram traxit, literarum & in primis noscendi Iuris gratia. Sed lite quadam inter se & Gallos aliquot ob res Germanorum exorta, uno confecto Gallo, reliquis autem misere sauciis, Bononiam petere coactus est. Illic fortassis diutule mansurus. Quanto uero me gaudio afficiat, omnis illa fama, quæ uictoriam innocentissimæ uitæ tuæ, contra Stoico rû istas Simias, adiudicat, non facile scripserim, ac ne dixerim quidem si coram essem, testis enim esse possum uel posteritati, quoniam altissimum illud tuarum doctrinarum ocium, tam præcipiti molestiarum & perturbationum impetu non dignum extiterit. Cuius doleam persæpe de multis, istud nunq̄ non grauate tuli, quod homines illi quorum stipendiis inuidia militat, tantas in te tantilla tragœdias mouerint, ut res tota tot iudiciorum censuras, magnorum etiam iudicum consensu, sustinuerit. Imponet his finē Romanæ Sedis autoritas, tot uitæ tuæ & eruditiois præconibus munita, inter quos ERASMVVS ipse Roterodamum adeo libenter accipio, ut nihil magis. Ego quantulacumq; doctrina ac ingenio, id moliar ut uel meo iudicio Capnioni debuissē studiosos oēs futura secula agnoscant. Excudetur iam nunc à me scriptus de poetica libellus, in quo meritissimam laudem tui locis oportunis inserui, meam in te obseruantiam hoc ipso testaturus, eius tibi copiam breui faciā. Vale, & scribe. Viennæ. Anno M. D. XVI.